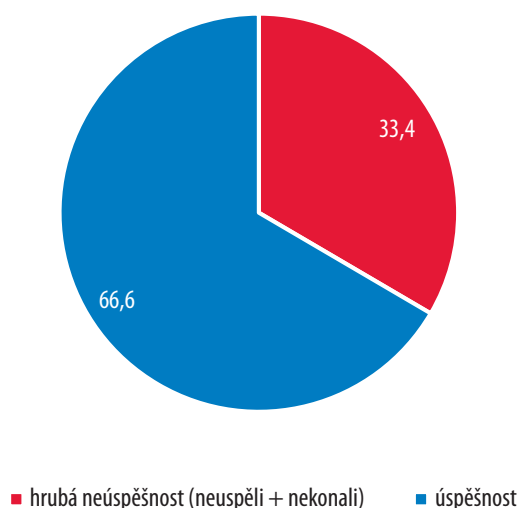

využívá pro hodnocení portfolia žáků. Z dotazníku pro ředitele vyplynulo, že pro ověření naplnění cílů ŠVP střední školy nejčastěji využívají individuální hodnocení učitele, a to např. formou ústního či písemného zkoušení a testů (96,4 %), národní externí hodnocení InspIS SET (42 %), školní srovnávací testy (32,1 %) a komerční testování (29,5 %).

Prospěch žáků v maturitních oborech je za poslední čtyři roky srovnatelný, charakterizuje jej relativně nízký podíl žáků, kteří neprospěli. V nematuritních oborech vzdělání se ve stejném období podíl žáků, kteří neprospěli, snižoval. Ze srovnání prospěchu žáků v obou segmentech vyplývá, že lépe hodnoceni jsou žáci maturitních oborů vzdělání (vyšší podíl žáků s vyznamenáním a nižší podíl žáků neprospívajících). Dobré průběžné výsledky však žáci maturitních oborů nepotvrzují u maturitních zkoušek. Např. ve školním roce 2016/2017 v maturitních oborech neprospělo pouze 6,6 % žáků, při maturitní zkoušce v jarním zkušebním období však bylo neúspěšných 25,2 % žáků, kteří zkoušku konali. Při posuzování hrubé neúspěšnosti, tzn. podílu počtu žáků neúspěšných a nekonajících maturitní zkoušku k celkovému počtu přihlášených k maturitní zkoušce, byla neúspěšnost dokonce 34,1 %. Obdobná neúspěšnost byla i v jarním zkušebním období 2018. Sumativní hodnocení v maturitních oborech spíše neodpovídá dosahované úrovni znalostí a dovedností žáků. S malým využíváním formativního hodnocení a nepřesností v sumativním hodnocení se výrazně omezuje podpora žáků v jejich úspěšném vzdělávání.

Graf 56

Úspěšnost žáků u maturitní zkoušky v jarním zkušebním období 2018 (v %)

Podle zjištění ČŠI všechny školy přijímají opatření pro žáky ohrožené školní neúspěšností. Jejich účinnost je však značně rozdílná, což dokládají dosahované výsledky vzdělávání. Ředitelé škol v dotaznících zadávaných ČŠI nejčastěji uváděli jako opatření pro žáky ohrožené školní neúspěšností zvýšenou spolupráci se zákonnými zástupci (91,5 %), spolupráci se školním poradenským pracovištěm (88,3 %), konzultace (82,1 %), podpůrná opatření ve výuce (80,7 %). Se stanoviskem ředitelů stejně jako v předchozím školním roce příliš nekorrespondují odpovědi učitelů, podle kterých jsou nejčastěji přijímanými opatřeními individuální přístup v hodinách (83,1 %) a podpůrná opatření ve výuce (82,2 %). Ostatní opatření jsou u pedagogů zastoupena v nižší míře. Disproporce mezi odpověďmi ředitelů a učitelů je způsobena tím, že řediteli uváděná opatření jsou sice ve škole uskutečňována, ale pouze částí pedagogů.